

Prințesa nopții

Stefan Doroftei Doimaneanu

Prințesa nopții

Fericele, torent năvalnic mă inundă,
Exuberanța în visuri mă afundă,
O zână a venit la mine-n miez de noapte
Să-mi dea să gust nectar din fructele-i necoapte.

În ochii ei se scurge tot cerul azuriu,
Privirea îi sclipește ca fulgerul zglobiu,
Florile soarelui se-ascund în părul ei,
Trupu-i sculptat în fildeș e modelat de zei,

Ne-nlănțuim total și curgem în șuvoi,
Plouă cu stele de mătase peste noi,
În zori de jar ne regăsim la apogeu
Și ne-agățăm înfierbântați de curcubeu.

Ne-ntoarcem iar în noi arzând și fumegând,
Într-un târziu adorm ușor, purtând-o-n gând,
O iau cu mine-n-flori, în doruri și în vis,
Rodim alte povești în raiul redeschis ,
Castul cel sfânt pe rând ne fascinează,
Iar noaptea noastră ne sărută încă trează